

संपादकीय

महाराष्ट्राचे भाग्यविधाते

महाराष्ट्राचे पहिले मुख्यमंत्री, राष्ट्रीय राजकारणातील द्रष्टे नेते स्वर्गीय यशवंतराव चव्हाण यांची आज पुण्यतिथी. आजच्याच दिवशी म्हणजे २५ नोव्हेंबर १९४८ रोजी वयाच्या ७६ व्या वर्षी यशवंतराव चव्हाण यांचे निधन झाले. यशवंतराव चव्हाण यांचा जन्म १२ मार्च १९१३ रोजी सातारा जिल्ह्यातील देवराषे या छोट्याशा गावातील एका सामान्य शेतकीरी कुटुंबात त्यांचा झाला. त्यांचे प्राथमिक शिक्षण कराड येथे झाले, तर उच्चशिक्षण कोल्हापूर व पुणे येथे झाले. पुण्यात त्यांनी बीए - एलएलबी चे शिक्षण पूर्ण केले. महात्मा गांधीर्जीच्या स्वातंत्र्य आंदोलनाने प्रेरित होऊन त्यांनी स्वातंत्र्य संग्रामात भाग घेतला. १९३० साली त्यांनी महात्मा गांधीर्जीच्या सविनय आंदोलनात भाग घेतला. १९३२ साली त्यांना तुरुंगवास भोगावा लागला. १९४२ च्या चले जाव आंदोलनातही त्यांनी भाग घेतला. सातारा जिल्ह्यातील भूमिगत चळवळीत त्यांनी महत्वाची भूमिका भजावली. १९४६ साली मुंबई प्रांताच्या विधिमंडळ निवडणुकीत दक्षिण सातारा मतदारसंघातून ते निवडले गेले आणि संसदीय मंडळाचे चिटणीस बनले. १९४८ साली त्यांची कॉंग्रेसच्या चिटणीस पदावर निवड झाली. १९५२ च्या निवडणुकीनंतर ते स्थानिक स्वराज्य संस्था व पुरवठा खात्याचे मंत्री बनले. द्विभाषिक राज्याचे मुख्यमंत्री म्हणून त्यांनी १ नोव्हेंबर १९५६ देऊन त्यांनी नेतृत्वात यशवंतराव चव्हाण

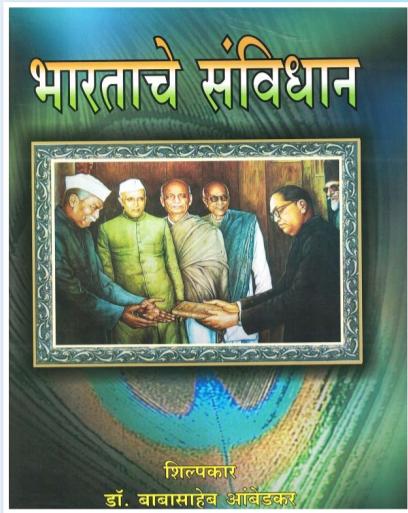
आज २६ नोव्हेंबर, आजचा दिवस संपूर्ण देशात संविधान दिन म्हणून साजरा केला जातो. आजच्याच दिवशी म्हणजे २६ नोव्हेंबर १९४९ रोजी भारताचे संविधान स्वीकारण्यात आले त्यामुळे २६ नोव्हेंबर हा दिवस संविधान दिन म्हणून देशभर साजरा केला जातो. भारतीय संविधानाला यावर्षी ७५ वर्ष पूर्ण होत आहे. गेली ७५ वर्ष संविधानाने देशाला एकसंघ ठेवण्याचे काम केले आहे. जगातील सर्वात मोठी लोकशाही संविधानामुळे जिवंत आहे. संविधान हा देशाचा राष्ट्रीय प्रंथ आहे. देशाचे अखंडत्व संविधानामुळे टिकून आहे. भारतातील विविधता, अनेक भाषा, संस्कृती, धर्म, जात, पंथ, वंश, वेगवेगळ्या चालीरीती, रूढी-परंपरा या सर्वांन एका सूत्रात बांधणारा गुरुमंत्र म्हणजे संविधान.

आम्ही भारताचे लोक, भारताचे एक सार्वभौम समाजवादी, धर्मनिरपेक्ष लोकशाही घडविण्याच्या व त्याचा सर्व नागरिकांस; सामाजिक आर्थिक व राजनैतिक न्याय; विचार, अभिव्यक्ती, विश्वास, शळ्डा व उपासना यांचे स्वातंत्र्य दर्जाची व संधीची समानता; निश्चितपणे प्राप्त करून देण्याचा आणि त्यासर्वमध्ये व्यक्तीची प्रतिष्ठा व राष्ट्राची एकता आणि एकात्मता यांचे आशासन देणारी बधुता प्रवर्धित करण्याचा संकल्पपूर्वक निर्धार करून ; आमच्या संविधानसभेत आज दिनांक २६ नोव्हेंबर, १९४९ रोजी याद्वारे हे संविधान अंगीकृत आणि अधिनियमित करून स्वतः प्रत अर्पण करीत आहोत. ही भारतीय संविधानाची उद्देशिका आहे. संविधानाची उद्देशिका हाच संविधानाचा आत्मा आहे. संपूर्ण संविधान याच उद्देशिकेवर आधारित आहे. भारतीय संविधानात नागरिकांचे

मूलभूत अधिकारा आणि कर्तव्य यांना फार महत्त्व देण्यात आले आहे. स्वातंत्र्याचा हक्क, समतेचा हक्क, शैक्षणिक हक्क, सांस्कृतिक हक्क, धर्मिक स्वातंत्र्याचा हक्क, शोषणाविरुद्धचा हक्क हे मूलभूत हक्क घटनेने नागरिकांना बहाल केले आहेत. त्याच बरोबर प्रत्येक नागरिकांनी राष्ट्रीय प्रतीकांचा मान राखणे, संविधानाने घालून दिलेल्या नियमांचे पालन करणे, देशाचे सार्वभौमत्व कायम राखणे, देशाची अखंडता कायम राखणे, सार्वजनिक मालमत्तांची काळजी घेणे, देशासाठी नेहमी तत्पर राहणे ही मूलभूत कर्तव्यांही संविधानात दिली आहेत. आपल्या हक्कांसोबत आपल्या कर्तव्याचीही जाणीव करून देणारे व जगातील सर्वांठ मोठे असणाऱ्या भारतीय संविधानाच्या निर्मितीचा इतिहास जाणन घ्यायला हवा.

२६ जानेवारी १९३० ला लाहार येथे पंडित जवाहरलाल नेहरू यांच्या अध्यक्षतेखाली राष्ट्रीय काँग्रेसचे अधिवेशन झाले. या अधिवेशनात पंडित नेहरूनी तिरंगा फडकावून संपूर्ण स्वराज्याची घोषणा केली. त्याच महत्वपूर्ण दिवसाचे स्मरण म्हणून २६ जानेवारी हा दिवस सर्विधानाची अंमलबजावणी करण्यासाठी निवडण्यात आला. १ डिसेंबर १९४६ ला घटना समितीचे कामकाज सुरु झाले. ११ डिसेंबर १९४६ रोजी डॉ राजेंद्र प्रसाद यांची घटना समितीचे अध्यक्ष म्हणून निवड करण्यात आली. बी एन राव हे या समितीचे सळग्गार होते. या समितीत पंडित जवाहरलाल नेहरू, वल्लभभाई पटेल, गोविंद वळुभ पंत, मौलाना आझाद, डॉ बाबासाहेब आंबेडकर, एस. आर. जयकर, सरोजिनी नायडू, हंसाबेन मेहता, राजकुमारी कौर यांचा मान्यवर सदस्य म्हणून

संविधान; भारताचा राष्ट्रीय ग्रंथ

शिल्पकार
डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर

समावेश करायात आला होता घटना समितीच्या

समावेश करण्यात आला हाता. घटना सामितीने ११४ बैठका झाल्या होत्या. घटना समितीने ११ उपसमित्या देखील नेमल्या होत्या. २९ ऑगस्ट १९४७ रोजी डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या नेतृत्वाखाली मसुदा समितीची स्थापना करण्यात आली. मसुदा समितीने सादर केलेला अंतिम मसुदा २६ नोव्हेंबर १९४७ रोजी स्वीकारण्यात आला. तोच २६ नोव्हेंबर हा दिवस आपण संविधान दिन म्हणून साजरा करतो. ४ नोव्हेंबर १९४७ रोजी भारताच्या संविधान समितीच्या मसुदा समितीने संविधानाचा कच्चा मसुदा तयार करून तो चर्चा विनिमयासाठी सभागृहात ठेवला. त्यावर २ वर्ष ११ परिमे १५ विकावतीपर्यंत चर्चा दार्ढी

- श्याम बसप्पा ठाणदार

दाढ जिल्हा पुण
१८३३-४६३४-

४५२२५४६२५८

विवाह संस्काराचा इंहेन्ट बनतो आहे का ?

सस्कार कला जात अस त्यालाच पूर्वी विवाह सस्कार म्हटल जात असे. आजही गृहस्थायामाला म्हणजेच संसाराला मुरुवात करण्यातील आरंभीचा टप्पा म्हणून विवाह संस्काराचे महत्व अबाधित आहे. देव, अग्री आणि ब्राह्मण यांच्या साक्षीने हा विवाह संस्कार पार पडतो. विवाह संस्कारामध्ये शी गणेश पूजन, सीमांतूजून, मधुपर्कूजून, गोरीहराजून, कन्यादान, मंगळसूत्र बंधन, अक्षतारोपण, मंगलाष्टके, विवाह होम, पाणिग्रहण, लाजाहोम, सप्तपदी, गर्भाधान असे अनेक विधी असतात. या प्रत्येक विधीच्या वेळी म्हटले जाणारे मंत्र, केलया जाणाऱ्या कृती यामांगे क्राईमुळीचा संकल्प कार्यरत असतो, त्यामुळे या विधी भावपूर्ण होणे अत्यंत महत्वाचे असते. विवाह संस्कार म्हणजे उभयताना केवळ सहचर्य करण्याची अनुमती देणारा संस्कार नसून भावी जीवनात धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष यांची सांगड घालण्याची शिकवण देणारा संस्कार आहे. विवाहासंस्कारात नियोजित विधींना अधिक महत्व देण्यात आले आहे. सध्याच्या घडीला विवाहातील धार्मिक विधींपैकी अन्य गोर्झींना आणि कृत्रिम अवडंबराला अधिक महत्व प्राप्त होऊ लागले आहे. विवाह संस्कारात अनेक अनिष्ट बाबींचा शिरकाव झाला आहे, ज्यामुळे विवाहातील मुख्य विधींनाच बगल दिली जात आहे. विवाहासारख्या धार्मिक कार्यक्रमाचाही इझेन्ट होऊ लागला आहे, ज्यामुळे त्यातील सात्विकताच लोप पावू लागली आहे.

आणगं गायक बोलावल जातात. त्यासाठी वागळा खच कला जातो. . वधू-वरांनी एकमेकांना पुण्यहार घालून झाल्यावर त्यांच्या मस्तकावर अक्षता वाहण्याची पद्धत आहे; मात्र अनेक जणांना याचिषी पुणे शी माहिती नसल्याने मंगलाळके म्हणतानाच अक्षता उधळल्या जातात. परिणामी अक्षता वधू वरांच्या मस्तकावर न पडता कार्यक्रमस्थळी सर्वत्र विखुरल्या जातात. अशा ठिकाणी वावरताना त्या पायाखाली येतात. यामध्ये अक्षतांची नासाडीही होते आणि अवमानही होते. वधू-वरांनी एकमेकांना पुण्यहार घालणे हा विवाहातील एक महत्वाचा क्षण असतो. त्यालाही मनोरंजक करण्यासाठी हळी वधू-वरांना उगाच्च उंचावर उच्चलून सहजपणे हार न घालू न देण्यासाठी आटापिटा केला जातो. त्यामुळे त्यातील धार्मिकता निघूस जाऊन तो केवळ मनोरंजनाचा क्षण बनतो. स्वागत समांभंसाठी परिधान करण्यात येणारे हिंदू वधू-वरांचे कपडेही हळी पाश्चात्य पद्धतीने शिवण्याची प्रथा पढू लागली आहे. त्यामुळे सकृतदर्शनी विवाह विश्वानांचा आहे कि हिंदूचा हा उपस्थितानांही प्रश्न पडतो. हळी विवाह विधी पार पडल्यानंतर सर्वांना एकत्र गोळा करून त्यांच्या समक्ष वधू-वरांकडून महागडा केक कापला जातो. हिंदू धर्मात शिजलेल्या अन्नपदार्थावर सूरी फिरवणे वर्ज्य मानले जाते. त्यामुळे विवाहासारख्या सात्विक कार्यक्रमामध्ये अशी असास्त्विक कृती करणे अयोग्यच म्हणावे लागेल. हळी लग्नाच्या सिद्धोत्तेसाठी अधिक वेळ द्यायला नको म्हणून इव्हेन्ट मनेझर्मेंट कंपनीला लाखो रुपये देऊन कंत्रात दिले जाते. ही कंपनी विवाहातील धार्मिक विधींना अधिक महत्व न देता सोहळा अधिकारिक मनोरंजक आणि आकर्षक कसा होईल याकडे अधिक लक्ष देतात. त्यामुळे अनेक ठिकाणी धार्मिक विधी चालू असताना दुसरीकडे सिसेंगंगीत चालू असते. त्यामुळे उपस्थितांचे अधिक लक्ष त्याकडे जाते. विवाह विधी सुरु असताना जी शांतता अपेक्षित असते ती न पाळता सर्व गोंगाटाचे वातावरण असते. आलेल्या पाहण्यांच्या मनोरंजनासाठी याच कंपन्यांकडून वधू-वरांचे आणि त्यांच्या नातेवाईकांचे सिसेंगीतांवर नृत्य बसवले जातात, विवाह विधीनंतर त्याचे विशेष सादीरकरण असते. स्टेजवर लोकांसमोर नाचायचे आहे, तर सर्व व्यवस्थितच व्यायाला हवे यासाठी अनेक जवळचे नातेवाईक लग्नाच्या तयारीत हातभार लावण्यापेक्षा या नृत्याच्या तयारीतच अधिक व्यस्त असतात. विवाह विधी हा वर आणि वधू या दोहोंच्या नातेवाईकांसाठी आनंदाचा विधी असतो, त्यामुळे विवाहाप्रित्यर्थ उपस्थिताना प्रीती भोजन दिले जाते. हे भोजन वधू वरांच्या कुटुंबाच्या ऐपतीनुसार दिले जायला हवे; मात्र इथेही आत्मप्रौदीसाठी भोजनात नको तितक्या पदार्थांची रेलचेल पाहायला मिळते. काही ठिकाणी भोजनासाठी शाकाहार आणि मांसाहार असे वेगवेगाळे कक्ष उभारले जातात. याशिवाय चायनीज, इटालियन पदार्थांचे कक्ष उभारण्याचीही पद्धत हळी रूढ होत चालली आहे. शहरी भागांत भोजनासाठी सर्वस 'बुफे' पद्धत अवलंबली जाते, ज्यामध्ये आपले ताट स्वतःहून वाढून घ्यायचे असते. ब-चाचदा उपस्थित मंडळी आपल्या भुकेचा अंदाज न घेता केवळ समोर ठेवले आहेत म्हणून नको तितके पदार्थ ताटात वाढून घेतात आणि संपवता न आल्याने त्यातील

काही पदार्थ ताटातच अर्धवट खाऊन साडून देतात. दरवर्षे लगीन सराईमध्ये असे कीतीती टन अन्न केवळ ताटात अर्धवट सोडून द्याल्यामुळे वाया जाते. आज भारतात असाही वर्ग आहे ज्यांना प्रतिदिन २ वेळचे पोटभर अन्न मिळणे दुरुपास्त आहे. अशा भारतात जेवण ताटात सोडून वाया घालवणे म्हणजे अन्नदेवतेचा अवमान नव्हे का ? अशा प्रसंगी भोजनाकरीता भारतीय पंत अधिक योग्य ठरते; मात्र तिलाच आज 'आऊटटेंडेट' उरवण्यात आले आहे. विवाहानंतर मंजुळ आवाजाच्या पारंपरिक वायांनीशी वधू -वरांची वरात काढण्याची प्रथा लोप वावत चालली आहे. हळी वरातीसाठी डीजे, बेंडबाजा आणि कानठव्या बसवणाऱ्या फटाक्यांच्या आतषबाजीसाठी हजारे रुपये उथळले जातात. याशिवाय मित्र मंडळीना मद्याच्या आणि मांसाहराच्या मेजवान्या देण्यासाठी खर्च होतो तो वेगळाच. विवाह सोहळा म्हणजे खेरेतर वधू-वरांचा उत्सव, मात्र त्यातही हळी नातेवाईकांचे मानापामान नाट्य पाहायला मिळते. वर किंवा वधूच्या आईवडिलांनी मनासारखे कपडे किंवा दागिने घेतले नाहीत, पत्रिकेत नाव टाकले नाहीत म्हणून ऐस लग्नातही नातेवाईकांचे रुसवे फुगवे मुऱ असतात. यांचा मान राखण्यासाठी पुन्हा वेगळा खर्च केला जातो. लग्न सोहळ्यासाठी खेरेतर आपल्या ऐपतीप्रापणेचे खर्च केला जावा; मात्र 'लोकांना काय वाटेल' या विचाराने वर-वधूच्याकूरुवियांकइन्स लग्न सोहळा दिमाखात पार पडावा यासाठीनी कर्ज काढून नको त्या गोष्टीसाठी नको तेवढा खर्च केला जातो. त्यामुळे विवाह हंसंस्कारातील धार्मिक विधी गाहतात बाजूला आणि अनावश्यक बावीसाठी पाण्यासारखा पैसा खर्च केला जातो. लग्नानंतर गृहस्थाशम आरंभ होते. नवाच संसार उभा करण्यासाठी जागोजारी धनाची निकड भासते; मात्र वधू-वरांची सुखवाईची काही वर्षे लग्नासाठी काढलेल्या कर्जांचे हेसे फेण्यातच व्यय होतात. विवाह हंसंस्कारामध्ये केवळ धार्मिक विधींना महत्व असून आपल्या इत्रीतीशीतपास त्याला लावण्यात आलेल्या उपरोक्त बावीचा मुलामा निवळ्या दिखाव्यासाठी असतो. पूर्वी अनोळवी व्यक्तींसेबत विवाह हंसंस्कार करून केलेले विवाहही पुढे आयुष्यभर टिकून राहात असत, त्यामुळे घटस्फोट नावाचा प्रकार त्यावेळी अस्तित्वातच नव्हता. 'घटस्फोट' हा शब्दही केवळ पतीपलीमधील नाते संपवण्यासाठी कायदेशीर प्रक्रियेमध्ये वापरण्यात येणारा शब्द आहे त्यामुळे हिंदू धर्मशास्त्रात याकिंवा अशा अर्थाच्या कोणत्याच शब्दाचा उल्लेख नाही. हळी घटस्फोटांचे प्रमाण कमालीचे वाढले आहे. यामागे अनेक कारणे असली तरी विवाह हंसंस्कारांना दिले जाणारे दुय्यम महत्व याचाही इथे उल्लेख करावासा वाटतो. लोकांना, नातेवाईकांना काय वाटेल या विचाराने आपण कर्जबाजारी होऊन लग्न सोहळे साजरे करत असू तर हेच लोक नंतरही आपल्यात नावे ठेवारच आहेत हे लक्षत घ्यायला हवे. विवाह हंसंस्कारांत शिलेल्या अनिष्ट प्रथांचे समूल उच्चाटन झाले कि त्यासाठी केला जाणारा अवास्तव खर्चही वाचेल. यासाठी सर्वांनीच पुढाकार घेऊन विवाह हंसंस्कारात परंपरागत विधींना प्राधान्य घ्यायला हवे.

- जगन घाणेकर, घाटकोपर, मुंबई
संपर्क करा. ९६६४५५१७८०

Pin No.443201 published from Indira Nagar Ward No.27 E

8605313202

काणाहून प्रकाशित केले आहे.

This letter was written by owner, publisher, editor - Vinod Kailas Gore by Gayatri Traders at Main Road, At.Po.Chikhli, Tq. Chikhli, Dist. Buldana (MS) Pin No.443201 published from Indira Nagar Ward No.27 Buldana (MAHARASHTRA) Pin No.443001.

Editor, Printer and Publisher do not necessarily agree with the text of this letter. Legal disputes in Buldana Court. Email : newsaksharaj2021@gmail.com **Editor : Vinod Kailas Gore Mob.: 8605313202**

है पत्र मालक, प्रकाशक, संपादक विनोद कैलास गोवयांनी गायत्री ड्रेटर्स, मेन रोड, मु.पो. विखली, ता. विखली, जि. बुलडाणा (म.रा.) पिण क्रमांक ४४३२०१७ येथे मुद्रित कर्तव्य नगर वॉर्क फ्रामांक २७ बुलडाणा पिण क्रमांक ४४३००१ या टिकाणाहून प्रकाशित केले आहे.

या पत्रात् प्रसिद्ध झाटेल्या मजुकुराबाबत संपादक, मुद्रक, प्रकाशक सहमत असतीलच असे नाही. कापदेशीर वादविवाद बुलडाणा न्यायालीन कक्षे. Email : newsaksharaj2021@gmail.com संपादक : विनोद कैलास गोरे मोबाईल : ८५०५३१३२०२

थोडक्यात

लातूर ग्रामीण मतदार संघात .आ.रमेश कराड यांच्या विजयाचा जलोष

अक्षराज : उमेश जोशी

दि. २५, रेणापूर :

विधानपरिषदेचे आमदार असतानाही थेट जनतेनुन निवडून येण्याची इच्छा व्यक्त केल्याने भाजपाचे रमेश कराड यांना तिकीट देऊन ग्रामीण मतदार मोठी ठस्सत देऊन विद्यमान आम दार धिरज देशमुख यांच्या विरोधात दंड थोपले व रमेश कराड यांनी ६ हजार ५९५ मताधिक्य घेऊन विद्यमान आमदार धिरज देशमुख यांचा पराभव करून कराड विजय झाले. रमेश कराड हे सुरुवाती पासून ते पहील्या फेरी पासून कमी मताने का आसेना त्यांची सतत आघाडी राहीली. त्यांनी विद्यमान आमदार धिरज देशमुख यांचा पराभव करून एक नवा इतिहास घडवला. धिरज देशमुख हे २०१९ मध्ये नोटाच्या विरोधात १ लाख ७ हजार ५०६ एवढ्या मताने विजयी झाले होते. २०१९ मध्ये रमेश कराड यांना उमेदवारी न देता ही जागा शिवसेना सोडली होती. शिवसेना उमेदवार यांनी उमेदवारी दाखल करून ते मतदार संघाबाबूर बसले होते. २०२४ च्या निवडणुकीत मोठी ठस्सत देऊन रमेश कराड यांना १६ लाख १२ हजार ५१ मते घेऊन हे ६ हजार ५९५ मताने विजयी झाल्याने लातूर ग्रामीण मतदार संघात मोठ्या जलोषात विजय उत्सव साजारा करण्यात आला.

प्रभा सोलंकी यांना आदर्श शिक्षिका पुरस्कार

अक्षराज : उदय दणदणे

दि. २५, मुंबई :

मारवाडी विद्यालय हायस्कूल येथील सेवा निवृत्त शिक्षिका प्रभा सोलंकी यांना नुकताच जॉय संस्थेच्या वर्तीने आदर्श शिक्षिका पुरस्कार योग्यित करण्यात आला असून येत्या फ्रूट्वारी महिन्यात जॉय वर्धपन दिनी तो त्यांना सन्मानपूर्वक प्रदान करण्यात येणार असल्याचे संस्थापक गणेश हिरवे यांनी कळविले आहे. सोलंकी या १९८२ साली शाळेत इंग्लिश इतिहास या विषयाच्या शिक्षिका म्हणून कामाला लागल्या. ३८ वर्षांच्या प्रदीर्घ सेवेनंतर त्या २०२० मध्ये सेवा निवृत्त झाल्या. त्यांच्या हाताखालुन शिकलेले विद्यार्थी अज विविध ठिकाणी चांगल्या पदावर कार्यरत आहेत. एक कर्तव्यदक्ष, विद्यार्थीप्रिय आणि उपक्रमशील शिक्षिका म्हणून प्रभा सोलंकी यांना लोक ओळखतात. सामाजिक कार्यात देखील त्या नेहमीच पुढाकार घेऊन अनेकजणांना सहकार्य करीत असतात. त्यांना पुरस्कार जाहीर झाल्याने अनेकांनी आनंद व्यक्त करीत त्यांचे अभिनंदन केलं आहे.

संजय बनसोडे यांच्या विजयाचा गुडसुर गावात मोठा जलोष

अक्षराज : जयराम देमगुंडे

दि. २५, उदागीर (लातूर) :

उदागीर - जळकोट विधानसभा निवडणुकीत महायुती राष्ट्रवादी कँग्रेस अंजित पवार पक्षाचे विधमान आमदार, क्रीडांगनी संजय बनसोडे यांचा मोठ्या मताधिक्याने विजय झाला असून गुडसुर गावातील राष्ट्रवादी कँग्रेस पार्टीचे (अ.प.) गटाचे उपसरंपंच बालाजी देमगुंडे, माधव मलकनपटे, रोंप थोडगे, लक्षण मुर्यवंशी, संजीव गोतावरे, भारतीय जनता पक्षाचे कार्यकर्ते शीलेश देमगुंडे, कालीदास दर्ढीमे, सामाजिक कार्यकर्ते किंण मुर्यवंशी, ग्रामपंचायत सदस्य अविनाश मरलापल्ले, चमन मीस्ती, पुणे माळी, कपील माळी, आसलम पठाण, हरी मोरे, पंढरी सुर्यवंशी यांनी छप्रती संभाजी महाराज चौक बालाजी मंदिर ग्रामपंचायत कार्यालय प्रांगणाच्या समोर, डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर चौक, साहित्यरत्न अण्णाभाऊ साठे चौक, छप्रती शिवाजी महाराज चौक, मुख्य मेन रोड रस्ता, व्यापारी बाजारपेठे समोर फटाक्यांची आतषबाजी करत गुलालाची उंधळण केली. विजयाचा पेढे वाढून आनंद उत्सव साजारा केला. या विजयामुळे पुन्हा एकदा गुडसुर परिसरा मध्ये महायुती, राष्ट्रवादी कँग्रेस पक्ष, मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे शिवसेना, भाजपचा झेंडा फडकला आहे. महाविकास आघाडी राष्ट्रवादी कँग्रेस पक्ष (शेप), उबाटा शिवसेना पक्ष, राष्ट्रीय कँग्रेसचे पक्षाचे उमेदवार, दहा वर्ष भाजपाचे आमदार असलेले माजी आमदार सुधाकर भालेराव यांचा मोठ्या मताधिक्याने दारूण पराभव केला. असून याच आनंदात गुडसुर गावातील अ.प.राष्ट्रवादी कँग्रेस पार्टीचे, शिवसेना शिंदे गटाचे, भारतीय जनता पक्षाचे कार्यकर्ते मोठ्या संख्येने यांची उपस्थिती होती.

विवुल कारखाना कार्यस्थळावर कर्मवीर औंदुंबर पाटील यांची जयंती

अक्षराज : विकास सरवळे

दि. २५, पंढरपूर :

पंढरपूर तालुक्यातील वेणुगार-गुसाळे येथील श्री विवुल सहकारी साखर कारखाना येथे संस्थापक चेअरमन कर्मवीर कै. औंदुंबरावजी (आण्णा) पाटील यांची १०१ वी जयंती साजरी करण्यात आली. या प्रसंगी कारखाना कार्यस्थळावरील कर्मवीर कै. औंदुंबरावजी (आण्णा) पाटील यांचे पुरांकृती पुतळ्याची विधीपूर्वक पुजा कारखान्याच्या चेअरमन आमदार अभिजीत आबा पाटील यांचे शुभहस्ते करण्यात आले. सदर कार्यक्रमास कारखान्याचे व्हाईस

चेअरमन प्रेमलता रोंगे, तसेच संचालक सर्वश्री मुरेश भुसे, सचिन वाघाटे, प्रविण कोळेकर, विवुल रणदिवे, तज्ज संचालक दशरथ जाधव, अंगद चिंखलकर, समाधान गाजे, कार्यकरी संचालक आर. बी. पाटील, जनरल मैनेजर डी. आर. गायकवाड, विवुल प्रश्लेशे चर्चा वर्षाक तसेच कारखान्याचे सभासद, कार्यकर्ते, ऊस तोडणी वाहतूक ठेकेदार, सर्व अधिकारी व कर्मचारी वर्ग व हितचिंतक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. उपस्थित सर्व संचालक व मान्यवरांनी याप्रसंगी कर्मवीर औंदुंबरावजी (आण्णा) पाटील यांना आदरांजली वाहिली.

अक्षराज

जाधवर ग्रुप आॅफ इन्स्टिट्यूटच्या वर्तीने 'छ.शिवाजी महाराज आणि स्वराज्य' विषयावर व्याख्यान

अक्षराज : स्वामी दलबी

दि. २५, खडकवासला (पुणे) : छप्रती शिवाजी महाराज हे धर्मनिरपेक्ष होते, असे दाखविण्याचा प्रयत्न हल्ली होत आहे. सर्वधर्म सम्भाव हे होत अंतर्वर शक्त नाही, कारण सर्व धर्मांची तत्वे आणि पाया वेगवा आहे. पुढीची पिढी सुरक्षित ठेवायची असेल तर हिंदूचा स्वराज्य हा शब्द विसरता कामा नये. शिवाजी महाराजांनी उभे केले ते हिंदूचा स्वराज्य आहे. आपल्याकडे जो इतिहास शिकवला जाते तो अत्यंत चुकीचा शिकवला जातो. कारण स्वातंत्र्यानंतर इंडियन हिस्ट्री कॅंग्रेस ही स्वच्छ शब्दात डॉ. सुधाकर जाधवर, उपाध्यक्ष अॅड. शार्दुल जाधवर उपस्थित होते.

आपल्याता शिकवला गेला, असे मत व्याख्याते राहुल सोलापूरकर यांनी व्यक्त केले,

जाधवर ग्रुप आॅफ इन्स्टिट्यूटच्या वर्तीने नवे येथील शेक्षणिक संकुलात व्याख्याते राहुल सोलापूरकर यांचे 'छप्रती शिवाजी महाराज आणि

'स्वराज्य' या विषयावरील व्याख्यानाचे आयोजन करण्यात आले होते. यावेळी इन्स्टिट्यूटचे संस्थापक अध्यक्ष प्राचार्य डॉ. सुधाकर जाधवर, उपाध्यक्ष अॅड. शार्दुल जाधवर उपस्थित होते.

राहुल सोलापूरकर म्हणाले, छप्रती शिवाजींनी स्वराज्याचे निती

नियम पक्के घातले होते. राजा असो किंवा नसो आपण एकनिष्ठ राहीन काम करायचे हे सगळ्यांनी पाळले. आपल्यासाठीही घटनेचे नियम दिलेले आहेत.

त्यातल्या नियमाच्या विरोधात वागणे हा देशद्रोह मानला पाहिजे. ते पुढे म्हणाले, लव्ह जिहाद, लॅंड जिहाद, ब्होट जिहाद यांना आपण गंभीरतेन घेऊन सावध रहायला हवे. धर्म टिकला तर संस्कृती टिकते असे शिवाजी महाराज म्हणायचे. शिवाजी महाराजांचे आपण विचारांनी मावळे व्हायला पाहिजे. प्रत्येकवेळी तलवारच हातात व्हायला पाहिजे. आपला धर्म आपण विसरत चाललोय, असेही त्यांनी सांगितले.

निवडणुकीतील आश्वासनांच्या पावसात बळीराजा कोरडाच !

अक्षराज : कैलास राठोड

दि. २५, किनवट (नांदेड) : विधानसभा निवडणुकीत मतदार डोळा ठेवून राज्यकर्त्यांनी हा असं आश्वासनांच्या घोषणांचा अक्षराज आवृत्ती पडला. कर्जमाफी करण्यात येईल असे आश्वासन दोन्ही पक्षांच्या घोषणा पत्रात देयात आले. परंतु प्रत्यक्ष प्रचारात कर्जमाफीचा मुद्दा तापलाच नाही. सध्याची भीषण पीक परिस्थिती पाहता. निवडणुकीत आश्वासनांच्या पावसात बळीराजा मात्र कोरडाच असल्याचे चित्र पाहायला मिळाले. महायुती सरकार सतेत आत्यामुळे ही आश्वासने पूर्ण होतात की हवेत विरतात याकडे शेतकऱ्यांचे लक्ष लागले आहे. शेतकरी युवक अस्वस्थ दिसून येत असतानाच मतदाराची प्रक्रिया पार पडली मुरुवातीला सततचा पाऊस व नंतर परतीच्या पावसाने पिकांची दाणदाण उडाली होती. यामुळे हातात व चेतकने दूरी ताळाच्या टाळावरील लोणी खात आहेत. मग ही गाजा वाजा केलेले पंतप्रधान पिक विमा योजना कोणासाठी आहे. हा कष्टकरी शेतकऱ्यांना पडलेला प्रश्न आहे.

काही मुले मुले शिक्षण घेऊन स्पर्धा परीक्षेची तयारी करीत आहेत एक तर जागा रिक्त असतानाही त्या भरल्या जात नाही

